

**PROTOKÓŁ Z PRZEBIEGU VII POSIEDZENIA
REGIONALNEJ SIECI TEMATYCZNEJ
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO (RST WD)
4 CZERWCA 2012 r.**

Sala konferencyjna nr 510
ul. Dobrzyńska 21/23
Wrocław

W posiedzeniu uczestniczyło **26 osób**:

- 1) Przewodniczący, członkowie Regionalnej Sieci Tematycznej oraz stali zastępcy (**23 osoby**):
  - **16 członków RST**, w tym 15 z prawem do głosowania (7 instytucji reprezentowało 2 przedstawicieli - członka i stałego zastępcę: Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego, Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy, Fundacja Eudajmonia, Stowarzyszenie Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska, Fundacja Edukacji Europejskiej, Agencja Rozwoju Innowacji S.A., Fundacja Imago).
  - **7 stałych zastępców RST**, w tym żaden z prawem do głosowania,
- 2) 1 ekspert,
- 3) 2 przedstawicieli Instytucji Pośredniczącej (Wydział Zarządzania PO KL UMWD).

Lista osób, które wzięły udział w posiedzeniu stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Obrady rozpoczął Przewodniczący RST **Pan Piotr Klag**, przedstawiciel Dolnośląskiego Ośrodka Polityki Społecznej. Instytucję Pośredniczącą reprezentowała **Pani Dorota Nahrebecka-Sobota** – Dyrektor Wydziału Wdrażania Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Dolnośląskiego (członek RST) oraz **Pani Barbara Dziubak** kierownik Działu Strategii, Monitoringu i Ewaluacji w Wydziale Zarządzania Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Dolnośląskiego (zastępca członka RST), Instytucję Wdrażającą (Instytucję Pośredniczącą II stopnia) - Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy reprezentowały dwie osoby - **Pani Edyta Pańczyk** oraz **Pan Witold Gałuszka**.

W obradach udział wzięli przedstawiciele Beneficjenta: **Pan Sławomir Mazurek** (Stowarzyszenie Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska – Członek RST), **Pani Ewa Grzebieniak** (Stowarzyszenie Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska – zastępca członka RST) oraz ekspert wydający opinię o strategii wdrażania projektu innowacyjnego pn. „Szkoła życia” - **Pani Urszula Przystalska**.

Ponadto na posiedzeniu obecni byli przedstawiciele Wydziału Zarządzania PO KL UMWD: **Pani Justyna Leśkiewicz** (Sekretariat RST WD) i **Pani Edyta Jewtuch** (Dział Informacji, Promocji i Pomocy Technicznej)

Pan Piotr Klag, Przewodniczący RST, powitał przybyłych na posiedzenie oraz przedstawił zaplanowany porządek obrad:

1. Powitanie uczestników oraz przedstawienie porządku obrad,
2. Prezentacja Strategii wdrażania projektu innowacyjnego pn. „Szkoła życia”,
3. Prezentacja opinii eksperta dokonującego oceny strategii wdrażania projektu innowacyjnego „Szkoła życia”,

4. Dyskusja nad strategią wdrażania projektu innowacyjnego pn. „Szkoła życia”,
5. Podjęcie uchwały w sprawie akceptacji strategii wdrażania projektu innowacyjnego pn. „Szkoła życia”,
6. Realizacja projektów innowacyjnych i ponadnarodowych na Dolnym Śląsku,
7. Harmonogram prac RST WD na drugie półrocze 2012,
8. Sprawy różne,
9. Zakończenie obrad VII posiedzenia RST WD.

Pan Piotr Kłag na wstępie poprosił w imieniu Sekretariatu RST WD o przedstawienie się nowych członków i zastępców.

Po prezentacji Przewodniczący oddał głos przedstawicielowi Beneficjenta, Panu Sławomirowi Mazurkowi ze Stowarzyszenia Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska, realizującego projekt innowacyjny pn. „Szkoła życia”.

Pan Sławomir Mazurek przed prezentacją zwrócił uwagę, że pomysł na projekt o nazwie „Szkoła życia” jest wypadkową doświadczeń zawodowych oraz indywidualnych członków Stowarzyszenia. Na wstępie zaznaczył, że przez 10 lat był wychowawcą w największym w Polsce zakładzie poprawczym i schronisku dla nieletnich. Dodatkowo pracował na ulicy, jako streetworker przez trzy lata oraz jako terapeuta w centrum interwencji kryzysowej. Dodał, że to doświadczenie pozwoliło przekonać partnerów projektu „Agencji Rozwoju Regionalnego – Arleg, Urząd Miasta w Świdnicy oraz Starostwo Powiatowe w Świdnicy, że projekt, który zapełnia lukę w procesie pracy z trudną młodzieżą jest potrzebny.

Po krótkim wstępie Beneficjent przedstawił strategię wdrażania projektu innowacyjnego testującego pn. „Szkoła życia”. Prezentacja stanowi załącznik nr 2 do protokołu.

Po zakończeniu prezentacji głos zabrała ekspertka oceniająca strategię wdrażania projektu innowacyjnego pn. „Szkoła życia” – **Pani Urszula Przystalska**.

Ekspertka poinformowała, że po przeczytaniu strategii oraz wystąpieniu Beneficjenta popiera wdrożenie projektu pn. „Szkoła życia”. Pani Urszula Przystalska zwróciła uwagę, że z pewnością przedstawiany przez beneficjenta projekt jest innowacyjny. Pierwszym elementem podlegającym ocenie była informacja dotycząca uzasadnienia realizacji projektu. Ekspertka zauważyła, że aby wdrażać projekt innowacyjny, musi zostać określony problem, cel oraz musi być pokazany rezultat, jaki Beneficjent chce osiągnąć. Według Ekspertki problem powinien być poparty rzetelnymi i obiektywnymi danymi. Zwróciła uwagę, że w strategii przedstawionej przez Beneficjenta dane te nie zawsze są aktualne. Zaznaczyła, że dane umieszczane w projekcie powinny być z okresu nie starszego niż 3 lata. W opinii Ekspertki analiza problemu dotyczy całego kraju, lecz brakuje w niej odniesienia do obszaru, na którym ma być realizowany projekt – Dolnego Śląska. Analizując cel główny projektu oraz cele szczegółowe, Ekspertka zwróciła uwagę, że wskaźniki przedstawione przez Beneficjenta mierzą głównie „rezultaty twarde”, natomiast brakuje w opinii Ekspertki „rezultatu miękkiego”. Pani Ekspert odniosła się również do wstępnej wersji produktu finalnego. Zauważyła, że Beneficjent podczas swojej prezentacji stwierdził, że w programie powinna uczestniczyć wykwalifikowana i nowa kadra, natomiast w opisie programu obozu znajduje się zapis, że wymaga się od kadry minimum 2 letniego doświadczenia zawodowego. Ekspertka zwróciła uwagę, że dwu letnie doświadczenie może być niewystarczające, by zostać wykwalifikowanym pracownikiem socjalnym. Stwierdziła, że każdy program powinien mieć wskazane cele, opisane hasłowo treści, które

będą w trakcie obozu realizowane, a niekoniecznie dokładne godzinowe rozpisanie zajęć. Zauważyła, że w programie zaproponowanym przez Beneficjenta brakuje opisu celów, czyli w jaki sposób i jakie efekty uczenia się uzyska młodzież biorąca udział w programie po przeprowadzonym obozie przetrwania. Zwróciła uwagę, że w strategii brakuje opisu założeń i zagrożeń, z jakimi może spotkać się mentor bądź grupa mentorów podczas trwania obozu.

Podsumowując, Pani Ekspert poinformowała, że w jej ocenie projekt jest dobry, jednak wymaga uszczegółowienia zapisów w zakresie organizacyjno-metodycznym.

Po wystąpieniu Pani Ekspert Urszuli Przystalskiej głos zabrał **Pan Sławomir Mazurek**, odnosząc się do prezentacji swojej poprzedniczki. Stwierdził, że wraz z zespołem wspólnie przeanalizowali ocenę Pani Ekspert i zgadzają się z koniecznością uzupełnienia strategii o uwagi zamieszczone w liście sprawdzającej. Beneficjent odniósł się do uwagi Ekspertki w zakresie doświadczenia, jakie powinna mieć osoba biorąca udział w projekcie. Zauważył, że praca w projekcie nie jest pracą wolontarystyczną i osoby biorące w niej udział dostają odpowiednie wynagrodzenie. Mimo wszystko, taka osoba jest zobowiązana do poświęcenia jednego miesiąca wakacji na rzecz udziału w projekcie. Beneficjent zauważył, że największą grupą chętnych do pracy, jako mentorzy była grupa osób w przedziale wiekowym 26-35 lat. Pan Sławomir Mazurek zwrócił uwagę, że w opinii realizatora projektu 2 letnie doświadczenie to jest jedynie minimum, które musi spełniać osobą chcącą zostać mentorem. Zauważył, że zgodnie z kartą nauczyciela osoba posiadająca 2 letnie doświadczenie zawodowe ma pełne prawo do wykonywania samodzielnej pracy jako nauczyciel wolontariatu. Dodatkowo dwuletnie doświadczenie w pracach terapeutycznych pozwala na zdobycie certyfikatu, pozwalającego na dalszy rozwój zawodowy.

Pan Mariusz Kołodziej dodał, że badanie mentorów pod względem stażu pracy jest ciekawym zagadnieniem., Wyniki przeprowadzonych badań mogą być interesujące, a ich wyniki dać odpowiedź, którzy mentorzy lepiej sprawdzą się w projekcie. Czy Ci, którzy od wielu lat współpracują z młodzieżą w zakładach zamkniętych, czy jednak Ci, którzy nie mają doświadczenia zawodowego, ale chęci i zapał do działania.

Pan Sławomir Mazurek dodał, że są dwie szkoły dotyczące wzajemnych kontaktów pomiędzy mentorem a wychowankiem. Zauważył, że tocząca się w tej kwestii dyskusja polega głównie na tym, czy pozwolić wychowankom „być z mentorem po imieniu”, czy jednak ustanowić pewną nieprzekraczalną granicę we wzajemnych relacjach. Zwrócił uwagę, że w jego opinii, jeśli mentor zdecyduje się na pierwszy wariant wzajemnych kontaktów, to powinien go zastosować dopiero w ostatnim dniu trwania programu, jako pewnego rodzaju oznaka zaufania czy nagroda. Zwrócił również uwagę, że mentor musi mieć na względzie to, że ocena, jaką wystawi swojemu wychowankowi po miesiącu uczestniczenia w obozie, może mieć decydujący wpływ na jego dalsze życie, ponieważ wystawione przez mentora świadectwo przekazywane jest sądowi, który na tej podstawie ma prawo zdecydować o umieszczeniu wychowanka w zakładzie poprawczym.

Po prezentacji Beneficjenta Przewodniczący posiedzenia **Pan Piotr Klag** otworzył dyskusję na temat przyjęcia strategii wdrażania projektu innowacyjnego pn. „Szkoła życia”.

Pan Piotr Kuźniak zadał pytanie dotyczące znaczenia dla Beneficjenta decyzji RST w sprawie uchwały. Prosił o doprecyzowanie, jakie znaczenie dla Beneficjenta ma podjęcie uchwały zatwierdzającej warunkowo strategię i czy nie będzie to stanowiło przeszkody w dalszej terminowej realizacji projektu.

Pan Mariusz Kołodziej poinformował, że proces poprawy strategii już się rozpoczął. Dodał, że mimo iż Pani Ekspert wycofała się z niektórych uwag dotyczących opiniowanej strategii w związku z wyjaśnieniami zawartymi w prezentacji Beneficjenta. Zauważyła jednak, że fakt ten powinien stanowić sygnał dla Projektodawcy, że coś może nie być jasne i wymaga poprawy.

Pan Sławomir Mazurek poinformował, że z formalnego punktu widzenia Beneficjentowi zależy na jak najszybszym podjęciu decyzji przez RST, ponieważ musi on zorganizować działania związane z kodeksem postępowania administracyjnego, a także przeprowadzić procedurę zgłoszenia obozu do kuratorium oświaty, które ma 21 dni na ustosunkowanie się do decyzji. Beneficjent zwrócił uwagę na konieczność zakończenia obozu najpóźniej 15 sierpnia, ponieważ młodzież biorąca w nim udział musi mieć dwa tygodnie na przygotowanie się do nowego roku szkolnego. Zazaczył, że bez zgody RST Beneficjent nie jest w stanie podjąć dalszych działań w zakresie realizacji projektu.

Pan Piotr Kuźniak zauważył, że w jego opinii na największą uwagę zasługuje proces testowania.

Pan Sławomir Mazurek stwierdził, że zgadza się z przedmówcą, jednak zwrócił uwagę na fakt, że obok procesu testowania przebiega proces formalno-prawny. Beneficjent skupia się na procesie testowania, jednak w tym samym czasie musi zmierzyć się z innymi problemami jak np. pozytywna akceptacja komendanta powiatowej straży pożarnej w zakresie dokonania odbioru obozu. Beneficjent chciałby stworzyć produkt projektu innowacyjnego przydatny dla innych zespołów, które chciałyby w przyszłości wdrażać „szkoły życia”, produkt zawierający ważne, pozyskane w trakcie realizacji projektu informacje, jak np. to, że potrzeba przynajmniej 60 dni po znalezieniu miejsca na zorganizowanie obozu, by załatwić wszystkie kwestie formalno-prawne.

Następnie głos w dyskusji zabrał przedstawiciel Dolnośląskiego Wojewódzkiego Urzędu Pracy **Pan Witold Gałuszka**. Odniósł się on do kwestii poruszanych przez Beneficjenta, a dotyczących współpracy mentorów z innymi instytucjami, takimi jak np. sąd. Prosił o wyjaśnienie, w jaki sposób Beneficjent zamierza włączyć produkt pod względem formalno-prawnym do stosowania, tak aby inna instytucja mogła na podstawie opinii wydanej przez mentora podejmować decyzje o dalszym losie wychowanka projektu.

Pan Sławomir Mazurek poinformował, że Beneficjent wystąpił do Ministerstwa Sprawiedliwości o patronat nad projektem i otrzymał wstępną zgodę. Stwierdził, że stanowi to już swego rodzaju informację dla instytucji zainteresowanej włączeniem opracowanych w ramach projektu wyników do obowiązującego systemu. Beneficjent chciałby, aby sądy miały możliwość przekazania pomysłu na zorganizowanie szkoły życia kuratoriom oświaty lub by same mogły ogłosić w tym zakresie konkurs dedykowany organizacjom pozarządowym, które podjęłyby się takiego przedsięwzięcia.

Pan Jan Kamiński zadał pytanie czy Beneficjent konfrontował swoją ideę projektu z podobnymi inicjatywami, realizowanymi w Europie. Czy realizator projektu ma jakiegokolwiek odniesienie przynajmniej do państw unijnych w tym zakresie.

Pan Sławomir Mazurek odpowiedział, że posiada wiedzę iż podobne działania są realizowane na terenie Niemiec, stąd zaproszenie partnera niemieckiego do współpracy w realizacji projektu.

Pan Jan Kamiński zapytał, jak w perspektywie 2 lat Beneficjent ocenia efekty przedstawionego projektu.

Pan Sławomir Mazurek poinformował, że Beneficjent chciałby, aby w 2014 roku szkoła życia była integralną częścią funkcjonującego systemu i aby została włączona przez sądy w innych regionach niż Dolny Śląsk.

Pan Jan Kamiński zapytał, dlaczego projekt ma tytuł szkoła życia, skoro „survival”, o którym jest mowa w strategii, oznacza przeżycie.

Pan Sławomir Mazurek odpowiedział, że obóz ma też na celu „nauczyć wychowanków życia”, począwszy od podstaw savoir vivre’u, a skończywszy na zajęciach związanych z umiejętnością ratowania ludzkiego życia, jak np. udzielanie pierwszej pomocy, ratownictwo medyczne.

Pan Jan Kamiński zadeklarował, że jeżeli Beneficjent otrzyma akceptację Regionalnej Sieci Tematycznej, to dołoży wszelkich starań, by e pomóc w skróceniu okresu odpowiedzi kuratorium na zgłoszenie dotyczące obozu.

Pani Małgorzata Tylkowska poinformowała, że w ubiegłych latach pewna organizacja pozarządowa z Wrocławia współpracowała w ramach podobnego programu z organizacją ze Szkocji. Zauważyła, że warto nawiązać z tą organizacją współpracę, ponieważ posiada ona bardzo wysoki wskaźnik „powrotu młodych ludzi do społeczeństwa” czy znalezienia pracy. Zadała również pytanie, czy Beneficjent uwzględnił w projekcie taki element jak zarządzanie czasem własnym bądź zarządzanie własnymi środkami pieniężnymi. Wyjaśniła, że osoby biorące udział w projekcie realizowanym w Szkocji dostawali kieszonkowe, z których musieli racjonalnie korzystać przez miesiąc. Zapytała również, czy mentorzy to tylko pracownicy ośrodków wychowawczych, czy również policjanci, który współpracują z trudną młodzieżą.

Pan Sławomir Mazurek poinformował, że w projekcie nie uwzględniono policjantów, jako ewentualnych mentorów. Dodał też, że Beneficjent realizujący projekt „Szkoła życia” na pewno skorzysta ze wszystkich doświadczeń Szkockiego Beneficjenta.

Pani Małgorzata Tylkowska wytłumaczyła, skąd pomysł na policjantów jako mentorów w projekcie. Powiedziała, że chodzi o przełamanie stereotypu stosunku młodych ludzi do służby mundurowej.

Pan Sławomir Mazurek dodał, że dla zbuntowanej młodzieży pracownik socjalny czy kurator sądowy jest tak jak policjant przedstawicielem systemu, przeciwko któremu taki wychowanek się buntuje. Beneficjent odniósł się również do pytania o kieszonkowe, przeznaczone dla wychowanków. Zauważył, że uczestnicy projektu będą pracować, poza indywidualną pracą z mentorem, również w pięcioosobowych zespołach. Każdy z zespołów otrzyma określoną ilość żetonów, które będą stanowiły wewnętrzną obozową walutę i którą wychowankowie będą mogli dysponować wedle uznania.

Pan Szymon Gawryszczak zwrócił uwagę na kwestię wdrożenia produktu do systemu, Zauważył, że produkt jest bardzo perspektywiczny, jednak wyraził obawę i jednocześnie sugestią, aby przemyśleć też kwestię alternatywnego upowszechnienia i wdrożenia produktu do praktycznego stosowania,

niezależnie od systemu. Zwrócił też uwagę na kwestię sfinansowania szkoły przez system, twierdząc, że brak systemu spowoduje, iż produkt będzie miał mniejsze szanse powodzenia.

Pan Sławomir Mazurek poinformował, że Stowarzyszenie Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska zostało założone przez dolnośląskich przedsiębiorców, jako innowacyjny sposób społecznej odpowiedzialności. Zauważył również, że sponsoring lub współorganizacja „szkoły życia” stanowi przykład społecznej odpowiedzialności biznesu dla przedsiębiorstw i przedsiębiorców, którzy mogą finansować lub współfinansować tego typu przedsięwzięcia.

Pan Mariusz Kołodziej dodał, że w organizacje pozarządowe organizują podobne obozy, ale nie na tak dużą skalę, w związku z czym z niecierpliwością oczekują wyników wypracowanych w ramach projektu. Dodał również, że powstał pomysł, by nakręcić film dokumentalny na temat obozu przetrwania realizowanego w ramach projektu. Dodał, że badanie ewaluacyjne nie jest w stanie ukazać emocji, jakie będą odczuwali uczestnicy projektu, a reportaże z mentorami czy wychowankami pozwolą na dotarcie do głębszych przeżyć uczestników projektu.

Pan Sławomir Mazurek poinformował, że czwartą możliwością finansowania projektu są partnerzy projektu, czyli samorządy terytorialne. Zwrócił uwagę, że bardzo czynny udział w projekcie bierze Miasto Świdnica oraz Starostwo Powiatowe w Świdnicy. Dodał również, że dla starostwa powiatowego utrzymywanie młodzieżowych ośrodków wychowawczych jest ogromnym kosztem. Zauważył, że finansowanie przedsięwzięcia, które może zmniejszyć ilość „trudnej młodzieży” jest tańsze niż otwarcie nowej grupy w młodzieżowym ośrodku wychowawczym. W projekcie utrzymywanie wychowanka trwa tylko 2 miesiące, natomiast w ośrodku ten okres wydłuża się do 12 miesięcy.

Pani Katarzyna Kiek zapytała o sposób pozyskiwania przez Beneficjenta do współpracy organizacji pozarządowych, w których będzie odbywał się wolontariat oraz warunki, w jakich ten wolontariat będzie się odbywał.

Pan Sławomir Mazurek poinformował, że Stowarzyszenie Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska, prowadzi w Świdnicy Centrum Wspierania Organizacji Pozarządowych, w związku z tym, zaangażowanie NGO będzie prostszym procesem. Wyjaśnił, że Stowarzyszenie zrzesza około 60 organizacji pozarządowych począwszy od organizacji młodzieżowych, a skończywszy na organizacjach kombatanckich, które przyjmą pomoc i pracę każdego wolontariusza. Dodał, że w związku z tym, po ukończeniu szkoły życia realizator projektu jest w stanie zaproponować swoim wychowankom pracę wolontarystyczną w którejś z organizacji pozarządowych. Dodał, że Beneficjent przygotował program dla mentorów, w którym mentor będzie dla wychowanka koordynatorem wolontariatu.

Po wypowiedzi Pana Sławomira Mazurka głos zabrała **Pani Mirosława Hamera**.

Zauważyła, że projekt jest bardzo interesujący natomiast zgłosiła kilka uwag dotyczących strategii. W pierwszej kolejności **Pani Mirosława Hamera** zwróciła uwagę na sposoby weryfikacji celu, które zostały opisane na str.8 strategii. Zauważyła, że należałoby zmienić sposób weryfikacji celu projektu w pkt. 3. Dodała, że nie jest ekspertem w pracy z trudną młodzieżą i ciężko jej określić, czy model dydaktyczny wypracowany w ramach projektu jest dobry, czy nie. Zwróciła uwagę, że Beneficjent powinien zmienić wskaźniki pomiaru celu projektu na bardziej obiektywne, ponieważ ocena RST jest stosunkowo subiektywna. Zwróciła również uwagę na cel nr 4 dotyczący upowszechnienia w okresie

14 miesięcy wśród 160 pracowników. Zauważyła, że strategia przewiduje dwie konferencje, jedną 60 osobową w Świdnicy, a drugą 100-osobową o zasięgu jedynie dolnośląskim. Według niej projekt ma duży potencjał upowszechnienia ogólnopolskiego i warto byłoby przeprowadzić inne działania upowszechniające o zasięgu ogólnopolskim, a nie tylko w regionalnym.

Kolejna uwaga Pani Mirosławy Hamery dotyczyła niejasności w zapisie dotyczącym pochodzenia odbiorców projektu. Stwierdziła, że należałoby doprecyzować, iż na etapie testowania trudna młodzież będzie pochodzić z Dolnego Śląska, natomiast w kontekście docelowym z obszaru całej Polski. Zauważyła również, że nie do końca zgadza się z zapisem w strategii na stronie 13, gdzie napisane jest, że „ostateczny wpływ na zakwalifikowanie się do projektu będzie mieć opinia dyrektora placówki, pod opieką której znajduje się wychowanek”. Zwróciła uwagę, że autorzy projektu mają dużą wiedzę i doświadczenie w pracy z trudną młodzieżą i powinni mieć wpływ na to, by decydować, kto zostanie zakwalifikowany do projektu, tak aby testowanie odbywało się na reprezentatywnej grupie. Kolejna uwaga dotyczyła str. 16 strategii, w której jest mowa o badaniu ewaluacyjnym. Pani Mirosława Hamera stwierdziła, że ideą badań ewaluacyjnych jest przeprowadzenie ich przynajmniej dwukrotnie, zarówno przed, jak i po udzielonym wsparciu. Natomiast w strategii umieszczono informację tylko o jednym badaniu.

Pani Mirosława Hamera zwróciła również uwagę na grupę odbiorców upowszechnienia. Zastanawiała się, czy do tej grupy nie powinno się włączyć Powiatowych Centrów Pomocy Rodzinie. Wyjaśniła, że w obecnie obowiązującej polityce społecznej PCPR-y mają decydujący wpływ na to, w jakiej instytucji jest umieszczane trudne dziecko czy młodzież. Na zakończenie Pani Mirosława Hamera odniosła się do str. 19 strategii, dotyczącej sukcesu projektu w zakresie mainstreamingu i upowszechniania. W uznaniu Pani Mirosławy Hamery należy doprecyzować w strategii, co będzie stanowiło o sukcesie mainstreamingu i upowszechniania, ponieważ obecne zapisy są niewystarczające i niejasne. Zwróciła również uwagę, że w strategii brakuje zapisów dotyczących empowermentu. Zauważyła, że nie ma opisu, w jaki sposób trudna młodzież, której dotyczy projekt, będzie włączana do tworzenia produktu. Dodała, że produkty innowacyjne z zasady powinny zakładać empowerment od samego początku realizacji projektu. Na zakończenie wystąpienia Pani Mirosława Hamera odniosła się do uwagi Pani Urszuli Przystalskiej odnośnie doprecyzowania uzasadnienia realizacji projektu. Dodała, że nie chodzi o to, że Beneficjent nie uzasadnił potrzeby realizacji projektu, tylko o to, że zabrakło zapisów dotyczących przeprowadzonych badań przez Beneficjenta. Poinformowała, że członkowie RST otrzymali wyniki badań jakościowych przeprowadzonych na terenie Dolnego Śląska, ale nie ma żadnej informacji na ten temat w strategii wdrażania. Dodatkowo stwierdziła, że w wynikach badań brakuje źródeł danych, z których Beneficjent korzystał. Zaznaczyła jednak, że uzasadnienie nie jest złe, jedynie wymaga uzupełnienia. Natomiast w raporcie z badań brakuje informacji, na jakim terenie prowadzone były badania. Kończąc swoją wypowiedź, Pani Mirosława Hamera zapytała, które z uwag Pani Ekspert Beneficjent uważa za słuszne i chciałby je uwzględnić w swojej strategii.

Pan Sławomir Mazurek poinformował, że zgadza się ze wszystkimi uwagami Pani Ekspert i zgodnie z jej sugestiami, stosowne poprawki zostaną naniesione na strategię.

Pani Mirosława Hamera poinformowała, że nie ma uwag do produktu finalnego, ponieważ na bieżącym posiedzeniu oceniana jest jedynie strategia wdrażania.

Pan Sławomir Mazurek poinformował, że produkt finalny zostanie przedstawiony Sieci wraz z opiniami „ekspertów z branży”. Odnosił się również do uwagi pani Mirosławy Hamery dotyczącej

decyzji dyrektorów o losie wychowanków. Zwrócił uwagę, że specyfika zakładów poprawczych jest taka, że bez zgody dyrektora nie może być podjęta żadna decyzja. Dlatego zapis w strategii o konieczności otrzymania decyzji od dyrektora placówki jest obowiązkowy. Zwrócił też uwagę, że instytucja, w której mieszka wychowanek, ma największą wiedzę na temat jego zachowania i potrzeb.

Pani Mirosława Hamera zauważyła, że w strategii jest bardzo precyzyjnie określone, ile wychowanków bierze udział w projekcie i z jakiej placówki. Zauważyła, że w związku z tym, to Beneficjent decyduje, kto ostatecznie weźmie udział w projekcie i jednocześnie może odmówić przyjęcia wychowanka do projektu, ponieważ nie pasuje on do reprezentatywnej grupy testującej.

Pan Sławomir Mazurek odpowiadając stwierdził, że Beneficjent nie może poinformować wychowanka, że nie weźmie udziału w projekcie, ponieważ jak Pan Sławomir Mazurek określił: „jest za trudny, bądź za chudy” i w związku z tym nie pasuje do grupy. Wynika to z tego, że każdy następny operator „szkoły życia” będzie musiał pracować z grupą wychowanków, która zostanie mu przydzielona.

Pani Mirosława Hamera zwróciła uwagę, że w strategii jest zapis o grupie reprezentatywnej, składającej się z 4 wychowanków z każdej instytucji, za którą Beneficjent otrzymał pozytywną opinię eksperta oceniającego projekt.

Pan Sławomir Mazurek poinformował, że „szkołę życia” należy przetestować na wszystkich potencjalnych grupach wychowanków, którzy mogą pojawić się przy realizacji kolejnych „szkół życia”. Beneficjent dodał, że zawsze będzie to grupa 4 osób z każdej instytucji. Z założenia „szkoła życia” ma być uzupełnieniem pracy kuratorów oświatowych i pomocą dla ludzi, którzy współpracują z trudną młodzieżą, zanim trafi ona do instytucji resocjalizacyjnej.

Pani Mirosława Hamera stwierdziła, że to Beneficjent na etapie testu będzie decydować o tym, czy danego wychowanka można zakwalifikować do projektu, czy nie, mimo pozytywnych opinii dyrektorów placówek.

Pan Sławomir Mazurek zauważył, że Beneficjent poprosił dyrektorów placówek, by wytypowali grupę wychowanków, którzy według nich powinni wziąć udział w projekcie.

Pan Mariusz Kołodziej zauważył, że zapis w strategii jest nieprecyzyjny, ponieważ realnie o przystąpieniu wychowanka do projektu decyduje Beneficjent, a nie dyrektor placówki, który wydaje jedynie opinię na temat swojego podopiecznego.

Pani Mirosława Hamera zaproponowała, by w strategii znalazł się zapis mówiący o tym, że na etapie testowania, ze względu na dobór reprezentatywnej grupy z różnych typów placówek, to realizatorzy będą dokonywać wyboru wychowanków biorących udział w obozie przetrwania.

Pan Sławomir Mazurek zauważył, że niedoskonałością strategii jest to, że nie wszystko zostało w niej napisane.

Pani Maria Lewandowska-Mika zapytała Beneficjenta, jakie kluczowe pytanie postawił sobie realizator projektu podczas badania i w jaki sposób badanie potwierdziło, że proponowane narzędzie

jest potrzebne. Potwierdziła również uwagę Pani Mirosławy Hamery, dotyczącą uzupełnienia strategii o zapisy dotyczące empowermentu. Ostatnią kwestią, na którą zwróciła uwagę Pani Maria Lewandowska-Mika, było określenie wartości dodanej proponowanego w projekcie rozwiązania. Na zakończenie zadała pytanie Pani Urszuli Przystalskiej. Pytanie dotyczyło drugiego punktu listy sprawdzającej. Pani Ekspertka na pytanie, czy cel główny projektu jest taki sam, jak zadeklarowany przez Beneficjenta w strategii, odpowiedziała przecząco. W związku z powyższym, Pani Maria Lewandowska-Mika zapytała, dlaczego Pani Ekspert w komentarzu do przeprowadzonej oceny napisała, że: „cel projektu wskazany w strategii jest tożsamy z celem wskazanym we wniosku o dofinansowanie”.

Pani Urszula Przystalska zauważyła, że cel główny projektu nie jest identyczny, ale bardzo zbliżony z tym, co zostało zapisane we wniosku o dofinansowanie, dlatego zaznaczyła, że jest tożsamy. Zwróciła również uwagę, że gdyby zaznaczyła w ocenie, że cel główny jest inny, niż ten zapisany we wniosku o dofinansowanie, taka strategia automatycznie byłaby odrzucona.

Pani Urszula Załuska stwierdziła, że nie zgadza się z opinią, że na bieżącym posiedzeniu wstępny produkt finalny nie podlega ocenie. Zwróciła uwagę, że skoro w opinii Pani Ekspert program obozu jest niekompletny, to należałoby go poprawić na tym etapie. Przedstawicielka „Dobrych Kadr” zaproponowała, by poprawiając zapisy strategii, uwzględnić już na tym etapie krajowe ramy kwalifikacji. Wyjaśniła, że nie stanowią one co prawda obecnie wymogu, jednak zaznaczyła, że upowszechnianie i włączanie produktu będzie miało miejsce za kilka lat, a krajowe ramy kwalifikacji obowiązują już prawnie w szkolnictwie wyższym, za chwilę będą też funkcjonowały w systemie oświaty. Zauważyła, że zabrakło w prezentacji, jak i w strategii, jasnej informacji, że Beneficjent skorzystał z doświadczeń innych europejskich beneficjentów. Na zakończenie Pani Urszula Załuska zwróciła uwagę, że w jej ocenie strategia była bardzo niejasno napisana, ale wszelkie wątpliwości rozwiła prezentacja przedstawiona przez Beneficjenta. Zasugerowała również, że dobrą metodą na sprawdzenie przejrzystości zapisów strategii byłoby przekazanie jej do przeczytania osobie, która nie brała udziału w tworzeniu całego projektu. Przypomniała, że Członkowie RST WD nie mają wglądu do zapisów wniosku o dofinansowanie, dlatego wszystkie istotne elementy powinny być zawarte w strategii.

Pan Sławomir Mazurek potwierdził, że Beneficjent korzystał z doświadczeń wypracowanych w innych krajach w ramach podobnych projektów. Zaznaczył również, że projekt jest dostosowany do Polskich systemów. Zwrócił uwagę, że strategia wdrażania projektu innowacyjnego „Szkoła życia” jest pierwszą strategią realizowaną przez Stowarzyszenie Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska.

Po zakończeniu dyskusji **Pan Piotr Klag** ogłosił kilkuminutową przerwę, po której nastąpi głosowanie nad przyjęciem strategii wdrażania projektu innowacyjnego pn. „Szkoła życia”.

Przed przystąpieniem do głosowania Przewodniczący RST **Pan Piotr Klag** odczytał trzy wersje uchwały: w sprawie oceny strategii wdrażania projektu innowacyjnego pn. „Szkoła życia”, realizowanego w ramach Priorytetu IX komponentu regionalnego PO KL przez Stowarzyszenie Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska.

W głosowaniu udział wzięli wszyscy uprawnieni i obecni na sali obrad członkowie (15 osób). Za zatwierdzeniem warunkowym strategii wdrażania głosowało 14 Członków RST, 1 osoba wstrzymała się od głosu. W głosowaniu nie wzięli udziału członkowie RST będący przedstawicielami

Stowarzyszenia Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska – Pani Ewa Grzebieniak oraz Pan Sławomir Mazurek, a także Pan Mariusz Kołodziej ponieważ reprezentował partnera projektu firmę ARLEG.

W wyniku głosowania przyjęto uchwałę w sprawie warunkowej opinii na temat strategii wdrażania projektu innowacyjnego pn. „Szkoła życia”, realizowanego w ramach Priorytetu IX komponentu regionalnego PO KL przez Stowarzyszenie Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska.

Po przegłosowaniu członkowie RST wspólnie ustalili kwestie stanowiące rekomendacje RST w sprawie opinii warunkowej projektu innowacyjnego pn. „Szkoła życia”, realizowanego w ramach Priorytetu IX komponentu regionalnego PO KL przez Stowarzyszenie Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska.

Uchwała wraz z uzasadnieniem stanowi załącznik nr 3 do protokołu.

Następnie Pani Dorota Nahrebecka-Sobota – Dyrektor Wydziału Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego przedstawiła prezentację dotyczącą realizacji projektów innowacyjnych i ponadnarodowych na Dolnym Śląsku. Prezentacja stanowi załącznik nr 4. do protokołu.

Na zakończenie Pani Justyna Leśkiewicz, Sekretarz RST WD przedstawiła harmonogram prac RST WD na drugie półrocze 2012. Prezentacja stanowi załącznik nr 5 do protokołu.

W czasie prezentacji poruszona została kwestia zorganizowania spotkania, które miałyby na celu wymianę doświadczeń między Członkami RST, a beneficjentami. Członkowie RST ustalili, że takie spotkanie jest potrzebne i należałoby zorganizować je w 4 kwartale 2012r.

Pani **Mirosława Hamera** zaproponowała by organizować spotkania tematycznie np. projekty dla niepełnosprawnych. Zauważyła, że najlepiej by było by takie spotkania były organizowane przed posiedzeniami lub bezpośrednio po nich. Zgłosiła też propozycje by na początku każdego posiedzenia poinformować wszystkich członków RST jak wyglądają procedury głosowania i jak organizacyjnie wygląda przebieg posiedzenia. Propozycja wynika z tego, że na każdym posiedzeniu przybywa nowych członków, którzy nie do końca znają specyfikę działania RST WD.

Po prezentacji Sekretarza RST WD **Pan Piotr Kłag** zakończył VII posiedzenie Regionalnej Sieci Tematycznej Województwa Dolnośląskiego, dziękując uczestnikom za przybycie na spotkanie.

Przewodniczący
Regionalnej Sieci Tematycznej
Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki
Województwa Dolnośląskiego

Sporządziła:

Justyna Leśkiewicz
Dział Informacji, Promocji i Pomocy Technicznej
Edyta Jewtuch
Dział Informacji, Promocji i Pomocy Technicznej

**LISTA ZAŁĄCZNIKÓW DO PROTOKOŁU Z VII POSIEDZENIA RST WD
Z DNIA 4 czerwca 2012 r.**

1. Lista osób, które wzięły udział w posiedzeniu Regionalnej Sieci Tematycznej Województwa Dolnośląskiego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki
2. Prezentacja Beneficjenta – strategia wdrażania projektu innowacyjnego „Szkoła życia”
3. Uchwała wraz z uzasadnieniem w sprawie warunkowej opinii na temat strategii wdrażania projektu innowacyjnego pn. „Szkoła życia”, realizowanego w ramach Priorytetu IX komponentu regionalnego PO KL, przez Stowarzyszenie Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska.
4. Prezentacja projekty innowacyjne i współpracy ponadnarodowej na Dolnym Śląsku
5. Prezentacja dotycząca Harmonogramu ocen strategii wdrażania w 2012r.

Załącznik nr 1
do protokołu z siódmego posiedzenia
RST WD
z dnia 4 czerwca 2012 r.

**Lista osób, które wzięły udział w posiedzeniu Regionalnej Sieci Tematycznej Województwa
Dolnośląskiego:**

1. Nahrebecka-Sobota Dorota (Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego)
2. Dziubak Barbara (Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego)
3. Pańczyk Edyta (Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy)
4. Gałuszka Witold (Dolnośląski Wojewódzki Urząd Pracy)
5. Kłag Piotr (Dolnośląski Ośrodek Polityki Społecznej)
6. Kamiński Jan (Kuratorium Oświaty we Wrocławiu)
7. Kołodziej Mariusz (Regionalne Ośrodki EFS)
8. Kiek Katarzyna (Dolnośląskie Centrum Informacji Zawodowej i Doskonalenia Nauczycieli w Wałbrzychu)
9. Lewandowska-Mika Maria (Dolnośląska Federacja Organizacji Pozarządowych)
10. Załuska Urszula (Dobre kadry. Centrum badawczo-szkoleniowe sp. z o.o.)
11. Hamera Mirosława (Regionalne Centrum Wspierania Inicjatyw Pozarządowych)
12. Rusiecka-Kłodnicka Bogna (GB Group Polska sp. z o.o.)
13. Puławska-Rodzik Anna (Fundacja Eudajmonia)
14. Gawryluk Marta (Fundacja Eudajmonia)
15. Mazurek Sławomir (Stowarzyszenie Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska)
16. Grzebieniak Ewa (Stowarzyszenie Unia Przedsiębiorców Dolnego Śląska)
17. Kruszyński Grzegorz (Fundacja Edukacji Europejskiej)
18. Gawryszczak Szymon (Agencja Rozwoju Innowacji S.A.)
19. Galewska Marta (Agencja Rozwoju Innowacji S.A.)
20. Kuźniak Piotr (Fundacja Imago)
21. Mróz Karolina (Fundacja Imago)
22. Tylkowska Małgorzata (Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej)
23. Grabowska Anna (Fundacja „Promyk Słońca”)

Ekspert:

1. Przystalska Urszula

Przedstawiciele IP:

1. Justyna Leśkiewicz (Dział Informacji, Promocji i Pomocy Technicznej Wydziału Zarządzania PO KL Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego),
2. Edyta Jewtuch (Dział Informacji, Promocji i Pomocy Technicznej Wydziału Zarządzania PO KL Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego)

